

ओं नमः परमात्मने ।

छायासुवर्चलाम्बासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

सूर्यनमस्कारमन्त्रप्रश्नः ॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः)

नवग्रहमन्त्रसहितः

सस्वरः ।

द्वितीयावृत्तिः

श्रीवाणीविलासमुद्रणालयः, श्रीरङ्गम् ।

1971

मू० 1-25

पुस्तक (विज्ञान विभाग क. वि. वि.)
प्रकाशित-१९७०

THE WORKS OF SRI SANKARACHARYA

(20 Volumes Crown 8 Vo.)

UNDER REPRINT in 12 Volumes

Each Volume Rs. 6/- (Postage Extra)

Now Ready!

Vol. III UPANISHAD BHASHYA pp. 373 + 36

—Vol. I. Containing Isa, Kena, Katha, Taittiriya
and Mundakopanishad Bhashyas.

Vol. IV UPANISHAD BHASHYA pp. 355 + 22

—Vol. II. Containing Prasna, Mandukya, Aitareya,
Nrisimha Purva Tapaniya, Upanishad Bhashyas.

**Vol. V CHHANDOGYA UPANISHAD
BHASHYA**

pp. 481 + 18

**Vol. VI Brihadaranyakopanishad Bhashya
Part I**

Vol. VIII GITA BHASHYAM

pp. 492 + 42

Vol. IX LAGHU BHASHYAS

pp. 440 + 22

—Vishnusahasranama, Sanatsujatiya,
Hastamalakiya, Adhyatmapatala and
Lalita Trisati Bhashyas.

Vol. XI Stotras & Minor Prakaranas

pp. 582 + 18 containing 89 Stotras. 3rd Edn.

Vol. X MAJOR PRAKARANAS

pp. 578 + 40

—Vivekachudamani, Upadesahasasri,
Sarvavedantasiddhantasarasangraha,
Aparokshanubhuti, Atmabodha, Panchikaranam
Prabodhasudhakara, Satasloki & Svatmanirupanam.
3rd Edn. (Under Press)

Please order your requirements immediately.

For copies apply to:—

Sri Vani Vilas Press, Srirangam, Tiruchi-6.

॥ श्रीः ॥

ओं नमः परमात्मने ।

छायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

॥ सूर्यनमस्कारप्रश्नः ॥

(तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः)

सस्वरः ।

तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः ॥

ओम् । भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्ये-
 प्राक्षभिर्यज्ञेताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम
 देवहितं यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः
 पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृह-
 स्पतिर्दधातु । ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ओं भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्ष-
 भिर्यज्ञेताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्व-
 वेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पति-
 र्दधातु । आपमापामपः सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः ॥ १ ॥

अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहसंचस्करद्विया । वाय्वश्चो
 रश्मिपतेयः । मरीच्यात्मानो अदुहः । देवीर्भुवनसर्व्वेरी ।

पुत्रवत्त्वाय मे सुत । महानाम्नीर्महामानाः । महसो महस-
स्वैः । देवीः पर्जन्यसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे सुत ॥ २ ॥

अपाङ्गुष्णिमपा रक्षैः । अपाङ्गुष्णिमपारधम् ।
अपाङ्गामपे चावर्तिम् । अपदेवीरितो हित । वज्रं देवीरजी-
ताश्च । भुवनं देवसूवरीः । आदित्यानर्दिति देवीम् ।
योनिनोर्ध्वमुदीषेत । शिवानुश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप
ओषधयः । सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम संहृदि ॥ ३ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १ ॥

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम् । अनुमानश्चतुष्टयम् । एतैरादित्य-
मण्डलम् । सर्वैरेव विधास्यते । सूर्यो मरीचिमादत्ते ।
सर्वस्माद्भुवनादधि । तस्याः पाकविशेषेण । स्मृतं कौल-
विशेषणम् । नदीव प्रभेवात्काचित् । अक्षय्यात्स्यन्दते यथा ॥

तावद्योऽभिसंमायन्ति । मोरुस्सती न निवर्तते ।
एवञ्चानासंमुत्थानाः । कालास्संवत्सरऽश्रिताः । अणुशब्द

मँहशुश्च । सर्वे समवयन्तितम् । सतैस्सर्वैस्समाविष्टः । ऊरुस्सर्व
निवर्तते । अधिसंवत्सरं विद्यात् । तदेवं लक्षणम् ॥ ५ ॥

अणुमिश्च मँहद्भिश्च । समारूढः प्रदृश्यते । संवत्सरः
प्रत्यक्षेण । नाधिसत्वः प्रदृश्यते । पुटरो विक्लिधः पिङ्गः ।
एतद्वैरुणलक्षणम् । यत्रैतदुपदृश्यते । सहस्रं तत्र नीयते ।
एक ० हि शिरो नाना मुखे । कृत्स्नं तद्वैरुणलक्षणम् ॥ ६ ॥

उभयतस्सप्तैन्द्रियाणि । जल्पितं त्वेव दिद्यते । शुक्ल-
कृष्णे संवत्सरस्य । दक्षिणवार्मयोः पार्श्वयोः । तस्यैषा भवति ।
शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् । विषुरूपे अहं नी धौरिवासि ।
विश्वा हि माया अवसि स्वधावः । भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति ।
नात्र भुवैनम् । न पूषा । न पशवः । नादित्यस्संवत्सर एव
प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात् । एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम् ।
योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति । इदं पुण्यं कुरुष्वेति ।
तमाहरेणं दद्यात् ॥ ७ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ॐ नमो नारायणाय ॥ २ ॥

साकृजानां सप्तथेमाहुरेकजम् । षड्विंशमा ऋषयो देवजा
इति । तेषां मिष्टानि विहितानि धामशः । स्थात्रे रजन्ते विष्णु-
तानि रूपशः । को नु मर्या अमिथितः । सखा सखायमब्रवीत् ।
जहोको अस्मदीषते । यस्तित्याजं सखिविदुः सखायम् । न
तस्यै वाच्यपि भागो अस्ति । यदीश्रुणोत्यलकः श्रुणोति ॥ ८ ॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति । ऋतुरक्तुना नुद्य-
मानः । विनेनाद्राभिर्धौवः । षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः ।
शुक्लकृष्णौ च षाष्टिकौ । सारागवत्सैर्जरदक्षः । वसन्तो वसु-
भिस्सह । संवत्सरस्यै सवितुः । प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः । अमू-
नादयतेत्यन्यान् ॥ ९ ॥

अमूर्ध्वं परिरक्षतः । एता वाचः प्रयुज्यन्ते । यत्रै-
तदुपदृश्यते । एतदेव विजानीयात् । प्रमाणं कालपर्यये ।
विशेषणं तु वक्ष्यामः । ऋतूनां तन्निबोधत । शुक्लवासो
रुद्रगणः । ग्रीष्मेणोऽऽवर्तते सह । निजहन् पृथिवीऽसुर्वाम् ॥

ज्योतिषाऽप्रतिख्येन सः । विश्वरूपाणि वासाऽसि ।
आदित्यानां निबोधत । संवत्सरीणं कर्मफलम् । वर्षाभि-

ददताऽसह । अदुःखो दुःखचक्षुरिव । तत्रो पीत इव दृश्यते
 भीतेनाव्यथैयन्निव । रुरुदक्ष इव दृश्यते । ह्लादयते ज्वले
 तश्चैव । शाम्यतेश्चास्य चक्षुषी । या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते । सं
 वत्सराज्ञा भ्रंश्यन्ते । याः प्रतितिष्ठन्ति । संवत्सरे ताः प्रति
 तिष्ठन्ति । वरुणाभ्यै इत्यर्थः ॥ ११ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३ ॥

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव । विप्रसेन्ने कनीनिके । आङ्क्ते
 चार्द्धेण नास्ति । ऋभूणां तन्निबोधत । कनकाभांनि वासाऽसि ।
 अहतानि निबोधत । अन्नमश्रीते मृज्मीत । अहं वो जीवन-
 प्रदः । एता वाचः प्रयुज्यन्ते । शरद्यन्त्रोपदृश्यते ॥ १२ ॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव । वातवेन्तो मरुद्देणाः ।
 अमुतो जेतुमिषुमुखमिव । सन्नद्धास्सह ददृशे ह । अपच्वस्तै-
 र्वस्तिवर्णैरिव । विशिखासः कपर्दिनः । अक्रुद्धस्य योत्स्य-
 मानस्य । क्रुद्धस्यैव लोहिनी । हेमतश्चक्षुषी विद्यात् । अक्ष्णयो
 क्षिपुणोरिव ॥ १३ ॥

दुर्मिक्षं देवलोकेषु । मनूनामुदकं गृहे । एता वाचः
 प्रवदन्तीः । वैद्युतो यान्ति शैशिरीः । ता अग्निः पर्वमाना
 अन्वैक्षत । इह जीविकामपेरिपश्यन् । तस्यैषा भवति । इहेह-
 वेंस्वतपसः । मरुतस्सूर्यत्वचः । शर्म सप्रथा आवृणे ॥ १४ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ४ ॥

अतिताम्राणि वासांसि । अष्टिवंजिशतमि च । विश्वे
 देवा विप्रहरन्ति । अग्निजिह्वा असञ्चत । नैव देवो न मर्त्यः ।
 न राजा वरुणो विभुः । नाग्निर्नेन्द्रो न पर्वमानः । मातृकैचन
 विद्यते । दिव्यस्यैका धनुरार्तिः । पृथिव्यामपरा श्रिता ॥ १५ ॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण । धनुर्ज्यामच्छिनत्स्वयम् । तदिन्द्र-
 धनुरित्युज्यम् । अभ्रवर्णेषु चक्षते । एतदेव शंयोवार्हस्पत्यस्य ।
 एतद्रुद्रस्य धनुः । रुद्रस्य त्वेव धनुरार्तिः । शिर उत्पिपेष ।
 स प्रवर्ग्योऽभवत् । तस्माद्यस्सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजेते ।
 रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति । नैनं रुद्र आरुको भवति ।
 य एवं वेदे ॥ १६ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ५ ॥

अत्यूर्ध्वोऽतिरथात् । शिशिरः प्रदृश्यते । नैव स्त
 नै वासांसि । न चक्षुः प्रतिदृश्यते । अन्योन्यं तु न
 हिस्त्रातः । सुतस्तद्देवलक्षणम् । लोहितोऽक्षिण शौरशीर्ष्णिः ।
 सूर्यस्योदयनं प्रति । त्वं करोषिन्यञ्जलिकाम् । त्वं करोषि
 निजानुकाम् ॥ १७ ॥

निजानुका मेन्यञ्जलिका । अमी वाचमुपासतामिति ।
 तस्मै सर्व ऋतवो नमन्ते । मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम् । ब्राह्मण
 आप्नोति । य एवं वेद । स खलु संवत्सर एतैस्सेनानोभिस्सह ।
 इन्द्राय सर्वान् कामान्भिव्रहति । स द्रुप्सः । तस्यैषा भवति ॥

अवेद्रुप्सो अङ्गुमतीमतिष्ठत् । इयानः कृष्णो दशभिः
 सहस्रैः । आवर्तमिन्द्रः शच्या धमेन्तम् । उपस्नुहि तं
 नृमणामथेद्रामिति । एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह । असुरान्
 परिवृश्चति । पृथिव्यङ्गुमती । तामन्ववस्थितः संवत्सरो
 द्विवं च । नैवविदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ । अन्योन्यस्मै द्रुह्या-
 ताम् । यो द्रुह्यति । भ्रज्यते स्वर्गाल्लोकात् । इत्यृतुमण्डलानि ।

सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः । अत ऊर्ध्वं सैर्निर्वचनाः ॥ १९ ॥

श्रीछायासुवर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ६ ॥

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः । स्वर्णरो ज्योतिषीमान्
विभासः । ते अस्मै सर्वे दिवमोतपन्ति । ऊर्जं दुहाना अनप-
स्फुरन्त इति । कश्यपोऽष्टमः । स महामेरुं न जहाति ।
तस्यैषा भवेति । यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावेत् । इन्द्रियाव-
त्पुष्कलं चित्रमोनु । यस्मिन्सूर्या अपितास्मप्त सोमम् ॥ २० ॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति । ते अस्मै सर्वे
कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते । तान्सोमः कश्यपादधिनिर्द्धमति ।
अस्ताकर्मकृदिवैवम् । प्राणो जीवानीन्द्रियं जीवानि । सप्त
शीर्षण्याः प्राणाः । सूर्या इत्याचार्याः । अपश्यमहमेतान्सप्त
सूर्यामिति । पञ्चकर्णौ वात्स्यायनः । सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः ॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति । उभौ वेदयिते । न
हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम् । अपश्यमहमेतत्सूर्यमण्डलं परि-

वैर्तमानम् । गार्ग्यः प्रोणत्रातः । गच्छन्त मेहामेरुम् । एवं
चाजहतम् । आजपटरपतैङ्गा निहने । तिष्ठन्नातपन्ति । तस्मो-
दिह तप्त्रितपाः ॥ २२ ॥

अमुत्रेतरे । तस्मोदिहातप्त्रितपाः । तेषामेषा भवेति ।
सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः । तानन्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान् ।
ते अस्मै सर्वे घृतमोतपन्ति । ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति ।
सप्तत्विजस्सूर्या इत्याचार्याः । तेषामेषा भवेति । सप्त दिशो
नानोसूर्याः ॥ २३ ॥

सप्त होतार ऋत्विजः । देवा आदित्यो ये सप्त । तेभिः
सोमाभीरक्षेण इति । तदप्याम्नायः । दिग्भ्राज ऋतून्
करोति । एतैर्यैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशंपायनः । तस्यैषा
भवेति । यद्वायुं इन्द्र ते शतं शतं भूमीः । उत स्युः ।
नत्वा वज्रिन्सहस्रसूर्याः ॥ २४ ॥

अनुनजातमष्ट रोदसी इति । नानालिङ्गत्वादृतूनां नानो
सूर्यत्वम् । अष्टौ तु व्यवसिता इति । सूर्यमण्डलान्यष्टौ

ऊर्ध्वम् । तेषामेषा भवेति । चित्रं देवानामुदङ्गादनीकम् ।
 चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावोपृथिवी अन्तरिक्षम् ।
 सूर्य आत्मा जगतस्तस्युषश्चेति ॥ २५ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ७ ॥

केदमग्निविशते । कायस्संवत्सरो मिथः । काहः
 केयन्देव रात्री । क मासा ऋतवः श्रिताः । अर्द्धमासो
 मुहूर्ताः । निमेषाश्चुटिभिस्सह । केमा आपो निविशन्ते ।
 यदीतो यान्ति संग्रति । काला अप्सु निविशन्ते । आपस्सूर्ये
 समाहिताः ॥ २६ ॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते । विद्युत्सूर्ये समाहिता । अनवर्णे
 इमे भूमी । इयं चोऽसौ च रोदसी । किंस्विदत्नान्तेरा भूतम् ।
 येनेमे विधृते उमे । विष्णुर्नो विधृते भूमी । इति वेत्सस्य
 वेदना । इरोवती धेनुमती हि भूतम् । सूर्यवसिनी मनुषे
 दशस्ये ॥ २७ ॥

व्यष्टम्नाद्रोदसी विष्णवेते । दाधर्थं पृथिवीमभितो
 मयुखैः । किन्तद्विष्णोर्बलमाहुः । का दीप्तिः किं परायणम् ।
 एको यद्धारयद्देवः । रेजती रोदसी उमे । वाताद्विष्णोर्बलमाहुः ।
 अक्षरादीप्तिरुच्यते । त्रिपदाधारयद्देवः । यद्विष्णोरेकमुत्तमम् ॥

अग्रयो वायवश्चैव । एतदस्य परायणम् । पृच्छामि
 त्वा परं मृत्युम् । अवमं मध्यमश्चतुम् । लोकश्च पुण्यपापा-
 नाम् । एतत्पृच्छामि संप्रति । अमुमाहुः परं मृत्युम् । पवमानं
 तु मध्यमम् । अग्निरेवावमो मृत्युः । चन्द्रमाश्चतुरुच्यते ॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम् । पापास्संयन्ति सर्वदा ।
 आभोगास्त्वेवं संयन्ति । यत्र पुण्यकृतो जनाः । ततो मध्यमे-
 मायन्ति । चतुर्मेभि च संप्रति । पृच्छामि त्वा पापकृतः ।
 यत्र यातयते यमः । त्वनस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि । यदि वेत्था-
 ऽसतो गृहान् ॥ ३० ॥

कश्यपादुदितास्सूर्याः । पापाभिर्भन्ति सर्वदा । रोदस्यो-
 रन्तर्देशेषु । तत्र न्यस्यन्ते वासवैः । तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते ।

यथाऽपुण्यस्य कर्मणः । अपाण्यपादकेशासः । तत्र तेऽयोनिजा
जनाः । मृत्वा पुनर्मृत्युमोपद्यन्ते । अद्यमोनास्त्वकर्मभिः ॥

आशातिकाः क्रिमय इव । ततः पूयन्ते वासवैः ।
अपैतं मृत्युं जयति । य एवं वेदे । स खल्वैवविद्ब्राह्मणः ।
दीर्घश्रुत्तमो भवति । कश्यपस्यातिथिस्सिद्धगमनस्सिद्धगमनः ।
तस्यैषा भवति । आ यस्मिन्धूमस्य वासवाः । रोहन्ति पूर्यो
रुहः ॥ ३२ ॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः । इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति ।
कश्यपः पश्यको भवति । यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात् ।
अथाग्नेरष्टपुरुषस्य । तस्यैषा भवति । अग्ने नयं सुपथो गये
अस्मान् । विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् । युयोध्यस्मज्जुह्व-
राणमेनेः । भूयिष्ठान्ते नम उक्ति विधेमेति ॥ ३३ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ८ ॥

अग्निश्च जातेवेदाश्च । सहोजा अजिराप्रभुः । वैश्वानरो
नैर्यापाश्च । पङ्क्तिरौधाश्च सप्तमः । विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम् ।

एतेऽष्टौ वसवः क्षिता इति । यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः ।
नीलार्चिश्च पीतार्चिश्चेति । अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशं
स्त्रीकुस्य । प्रभ्राजमाना व्य्वदाताः ॥ ३४ ॥

याश्च वासुंक्विद्युताः । रजताः परुषाः श्यामाः ।
कपिला अतिलोहिताः । ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च । वैद्युत इत्ये-
कादश । नैनं वैद्युतो हिनस्ति । य एवं वेद । स होवाच
व्यासः पौराण्यः । विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति । न त्वर्क-
मञ्जन्ति ॥ ३५ ॥

य एवं वेद । अथ गन्धर्वगणाः । स्वानभ्राद् । अंघो-
र्वभोरिः । हस्तस्सुहस्तः । कृशानुर्विश्वावसुः । मूर्धन्वा-
न्धर्व्यवर्चाः । कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः । देवाश्च महादेवाः ।
रश्मयश्च देवो गरुगिरः ॥ ३६ ॥

नैनं गरौ हिनस्ति । य एवं वेद । गौरीमिमाय
सलिलानि तक्षती । एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टापदी
नवपदी वसुवुषी । सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति । वाचो

विशेषणम् । अथ निगद्व्याख्याताः । ताननुक्रमिष्यामः ।
ब्राह्मवस्वतपसः ॥ ३७ ॥

विद्युन्महसो धूपयः । श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते । ये
चेमेऽग्निमिविद्विषः । पर्जन्यास्सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति । वृष्टिमि-
रिति । एतयैव विभक्तिर्विपरीताः । सप्तभिर्वातैरुदीरिताः ।
अमून् लोकानभिवर्षन्ति । तेषामेषा भवति । समानमेत-
दुदकम् ॥ ३८ ॥

उच्चैत्यवचाहंभिः । भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति । दिवं
जिन्वन्त्यग्रेय इति । यदक्षरं भूतकृतम् । विश्वे देवा उपासते ।
महर्षिमस्य गोप्तारम् । जमदग्निमकुर्वत । जमदग्निराप्योयते ।
छन्दोभिश्चतुरुक्षरैः । राजस्सोमस्य तृप्तासः ॥ ३९ ॥

ब्रह्मणा वीर्यावता । शिवा नः प्रदिशो दिशः । तच्छं-
योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवीस्वस्ति-
रस्तु नः । स्वस्तिमर्तुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।

अन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे । सोमपा (३) असोमपा (३)
इति निगदं व्याख्याताः ॥ ४० ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ९ ॥

सहस्रवृद्धियं भूमिः । परं व्योम सहस्रवृत् । अश्विन
भुज्यं नासत्या । विश्वस्य जगतस्पती । जाया भूमिः पति-
व्योम । मिथुनन्ता अतुर्यथुः । पुत्रो बृहस्पती रुद्रः । सरसो
इति स्त्रीपुमम् । शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत् । विष्टुरूपे अहो
घौरिव स्थः ॥ ४१ ॥

विश्वा हि माया अवैथः स्वधावन्तौ । भद्रा वा पूषणा-
विह गतिरस्तु । वासात्यौ चित्तौ जगतो निधानौ । द्यावा-
भूमी चरथः सस्रस्रयौ । तावश्विनो रासभाश्वा हव मे ।
शुभस्पती आगतसूर्ययो सह । त्वुग्रोह भुज्युमश्विनोदमेवे ।
रयिन्न कश्चिन्ममृवां (२) अवोहाः । तमूहयुनोभिरात्मन्वतीभिः ।
अन्तरिक्षप्रदभिरपोदकाभिः ॥ ४२ ॥

तिस्रः क्षपस्त्रिरहोतिव्रजंद्भिः । नासंत्या भुज्युर्मूहयुः
 पतङ्गैः । समुद्रस्य धन्वेन्नार्द्रस्य पारे । त्रिभीरथैश्शतपेद्भिः
 षडैश्चैः । सवितारं वितेन्वन्तम् । अनुवध्नाति शांबरः । आप-
 पूर्षवैरश्चैव । सवितोरेपसोऽभवत् । त्यसुतुप्तं विदित्वैव ।
 बहुसौम गिरं वंशी ॥ ४३ ॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम् । आयस्रयान्त्सोमैतृप्सुषु ।
 स सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः । वाचो गाः पिपाति तत् । स
 तद्गोभिस्तवाऽत्येत्यन्ये । रक्षसोनन्विताश्च ये । अन्वेति
 परिवृत्त्यास्तः । एवमेतौ स्थो अध्विना । ते एते द्युःपृथिव्योः ।
 अहर्हर्गर्भन्दधाथे ॥ ४४ ॥

तयोरेतौ वृथसावहोगात्रे । पृथिव्या अहः । दिवो रात्रिः ।
 ता अविंसृष्टौ । दम्पती एव भवतः । तयोरेतौ वृथसौ । अग्नि-
 श्चोदित्यश्च । रात्रेर्वृथसः । श्वेत ओदित्यः । अह्नोऽग्निः ॥ ४५ ॥

ताम्रो अरुणः । ता अविंसृष्टौ । दम्पती एव भवतः ।
 तयोरेतौ वृथसौ । वृत्रश्च वैद्युतश्च । अग्नेर्वृत्रः । वैद्युत आदि-

त्यस्यै । ता अविसृष्टौ । दम्पती एव भवतः । तयोरेतौ
वृत्सौ ॥ ४६ ॥

उष्मा च नीह्वारश्च । वृत्रस्योष्मा । वैद्युतस्य नीह्वारः ।
तौ तावेव प्रतिपद्येते । सेयद्रात्रौ गर्भिणी पुत्रेण संवसति ।
तस्या वा एतदुल्बणम् । यद्रात्रौ रश्मयः । यथा गोर्गर्भिण्या
उल्बणम् । एवमेतस्यो उल्बणम् । प्रजयिष्णुः प्रजया च
पशुभिश्च भवति । य एवं वेद । एतमुद्यन्तमपियन्तं वेति ।
आदित्यः पुण्यस्य वृत्सः । अथ पवित्रांगिरसः ॥ ४७ ॥

ग्रीष्मायामुर्वर्चलांवासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १० ॥

पवित्रवन्तः परिवाजमासेते । पितृषां प्रत्नो अभिरक्षति
व्रतम् । महस्समुद्रं वरुणस्तिरोदधे । धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वारमम् ।
पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते । प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
अतस्तनूर्न तदामो अश्नुते । श्रुतास इद्रहन्तस्तत्समाशत ।
ब्रह्मा देवानाम् । असेतस्मधे तत्क्षुः ॥ ४८ ॥

ऋषेयस्मृताऽत्रिंशच्च यत् । सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च ।
 नक्षत्रैश्शंकृतोऽवसन् । अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्ति-
 कामस्य । अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा । नक्तं ददृशे
 कुहं चिदिर्वेयुः । अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि । विचाकशेच्चन्द्रमा
 नक्षत्रमेति । तत्संवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि ॥ ४९ ॥

धियो यो नः प्रचोदयात् । तत्संवितुर्वृणीमहे । वय-
 न्देवस्य भोजनम् । श्रेष्ठं सर्वधातेमम् । त्वं भर्गस्य धीमहि ।
 अपांगूहत सविता तृमीन् । सर्वाँन्द्रिवो अन्धंसः । नक्त-
 न्तान्येभवन्दृशे । अस्थ्यस्थना संभविष्यामः । नाम नामैव
 नाम मे ॥ ५० ॥

नपुंसकं पुमांस्यस्मि । स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः ।
 यजेज्यक्षि यष्टाहे च । मया भूतान्ययक्षत । पशवो मम
 भूतानि । अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विभुः । स्त्रियस्मृतीः । ता उ
 मे पुंस आहुः । पश्यदक्षणाविचेतदन्धः । कविर्यः पुत्रस्त
 इमा चिकेत ॥ ५१ ॥

यस्ता विज्ञानार्थसंवितुः पिता सत् । अन्धो मणिमैवि-
न्दत् । तमेनङ्गुलिरावयत् । अग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् । तमजिह्वा
असञ्चेत् । ऊर्ध्वमूलमवाकच्छाखम् । वृक्षं यो वेद सम्प्रति ।
न स जातु जनैः श्रद्दयात् । मृत्युर्मा मारयादिति ।
हसितं रुदितं गीतम् ॥ ५२ ॥

वीणापणवलासितम् । मृतञ्जीवं च यत्किञ्चित् ।
अङ्गानि स्नेहं विद्धि तत् । अतृष्यः स्तृष्यं ध्यायत् । अस्मा-
ज्जाता मे मिथू चरन् । पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः । अचेता यश्च
चेतनः । स तं मणिमैविन्दत् । सोऽनङ्गुलिरावयत् । सोऽग्रीवः
प्रत्यमुञ्चत् ॥ ५३ ॥

सोऽजिह्वो असञ्चेत् । नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत् ।
यदि प्रविशेत् । मिथौ चरित्वा प्रविशेत् । तत्सम्भवस्य व्रतम् ।
आतमेने गन्तिष्ठ । एकाश्वमेकयोजनम् । एकचक्रमेकधुरम् ।
वातघ्नोजिगति विमो । न रिप्यति न व्यथते ॥ ५४ ॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति । यच्छ्वेतात्रोहिताश्चान्नेः ।
 रथे युक्त्वाऽधितिष्ठति । एकया च दशभिश्च स्वभूते । द्वाभ्या-
 मिष्टये वि ५ शत्या च । तिसृभिश्च वहसे त्रि ५ शता च । नियु-
 द्धिर्वायविहतो विमुञ्च ॥ ५५ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ११ ॥

आर्तेनुष्व प्रतेनुष्व । उद्धमाऽऽधेम सन्धेम । आदित्ये
 चन्द्रवर्णनाम् । गर्भमाधेहि यः पुमान् । इतस्मिक्त ५ सूर्यगतम् ।
 चन्द्रमसे रसेङ्कुधि । वारादञ्जनयाग्रेऽग्निम् । य एको रुद्र
 उच्यते । असङ्ख्यातास्सहस्राणि । स्मर्यते न च दृश्यते ॥ ५६ ॥

एवमेतन्निबोधत । आमुन्द्रैरिन्द्र हरिभिः । याहि मयूर-
 रोमभिः । मा त्वा केचिन्येमुर्नि पाशिनः । दधन्वेव ता
 इहि । मा मुन्द्रैरिन्द्र हरिभिः । यामि मयूररोमभिः । मा
 मा केचिन्येमुर्नि पाशिनः । निधन्वेव तां (२) इमि ।
 अणुभिश्च महद्भिश्च ॥ ५७ ॥

निघृध्वैरसमायुतैः । कालैरहरित्वेमापनैः । इन्द्रायोहि
 सहस्रैर्युक् । अग्निर्विभ्राष्टिवसनः । वायुश्चेतसिकद्रुकः ।
 संबन्धसरो विष्वक्पणैः । नित्यास्तेऽनुचैरास्तव । सुब्रह्मण्योऽसुब्र-
 ह्मण्योऽसुब्रह्मण्योम् । इन्द्रागच्छ हरि आगच्छ मेधातिथेः ।
 मेष वृषणश्चैव मेने ॥ ५८ ॥

गौरावस्कन्दिबहल्योयै जार । कौशिकब्राह्मण गौतमै-
 ब्रुवाण । अरुणाश्वो इहागताः । वसेवः पृथिविक्षितः । अष्टौ
 दिग्वासंसोऽग्रयः । अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते । ताम्राश्वास्तामृ-
 रथाः । ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः । दण्डहस्ताः खादुग्दतः ।
 इतो रुद्राः पराङ्गताः ॥ ५९ ॥

उक्तः स्थानं प्रमाणञ्च पुर इत । बृहस्पतिश्चैव सविता
 च । विश्वरूपैरिहागताम् । रथेनोदकवर्त्मना । अप्सुषो इति
 तद्द्वयोः । उक्तो वेषो वासाऽसि च । कालावयवानामितैः
 प्रतीच्या । वासात्या इत्यधिनोः । कोऽन्तरिक्षे शब्दङ्करो-
 तीति । वासिष्ठो रौहिणो मीमांसाञ्चक्रे । तस्यैषा भवति ।

ब्रह्मेवं विद्वदिति । ब्रह्मेण उदरेणमसि । ब्रह्मेण उद्वीरेणमसि ।
ब्रह्मेण आस्तरेणमसि । ब्रह्मेण उपस्तरेणमसि ॥ ६० ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १२ ॥

अष्टयौनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीमिमां महीम् । अहं
वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाहरेत् । अष्टयौन्यष्टपुत्रम् ।
अष्टपद्विदमन्तरिक्षम् । अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्यु-
रघाहरेत् । अष्टयौनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीममृन्दिवम् ॥ ६१ ॥

अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाहरेत् । सुता-
मोणं महीमूषु । अदितिर्द्यौरदितिर्न्तरिक्षम् । अदितिर्माता
स पिता स पुत्रः । विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः । अदिति-
र्जातमदितिर्जनित्वम् । अष्टौ पुत्रासो अदितेः । ये जातास्तन्वः
परि । देवां (२) उप्रैत्सप्तभिः ॥ ६२ ॥

परा मार्ताण्डमास्येत् । सप्तभिः पुत्रैरदितिः । उप्रैत्पूव्यं
युगम् । प्रजायै मृत्यवे तैत् । परा मार्ताण्डमभेरदिति ।

ताननुक्रंमिष्यामः । मित्रश्च वरुणश्च । धाता चार्यमा च ।
 अ२ शंश्च भर्गश्च । इन्द्रश्च विवस्वा ३ श्वेत्येते । हिरण्य गर्भो
 ह२ सशुचिपत् । ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति । गर्भः प्रोजापत्यः ।
 अथ पुरुषः सप्त पुरुषः ॥ ६३ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १३ ॥

योऽसौ तपन्नुदेति । स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायो-
 देति । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणानादायो-
 दगाः । असौ योऽस्तमेति । स सर्वेषां भूतानां प्राणानादाया-
 स्तमेति । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणा-
 नादायास्तंजाः । असौ य आपूर्यति । स सर्वेषां भूतानां
 प्राणैरापूर्यति ॥ ६४ ॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मम ममे प्राणैरापूरिष्ठाः ।
 असौ योऽपक्षीयति । स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति । मा
 मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा ममे प्राणैरपक्षेष्ठाः । अमूनि
 नक्षत्राणि । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ।

मा मे प्रजाया मम पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपेप्रसृपत
मोत्सृपत ॥ ६५ ॥

इमे मासाश्चार्धमासाश्च । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्प-
न्ति चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे
प्राणैरपेप्रसृपत मोत्सृपत । इम ऋतवः । सर्वेषां भूतानां
प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् ।
मा ममे प्राणैरपेप्रसृपत मोत्सृपत । अय ३ संवत्सरः । सर्वेषां
भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च ॥ ६६ ॥

मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपेप्रसृप-
मोत्सृप । इदमहः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति चोत्सर्-
पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणैरपे-
प्रसृप मोत्सृप । इय ३ रात्रिः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपेप्रसर्पन्ति
चोत्सर्पन्ति च । मा मे प्रजाया मा पेशूनाम् । मा ममे प्राणै-
रपेप्रसृप मोत्सृप । ओं भूर्भुवस्स्वः । एतद्वो मिथुनं मानो
मिथुन ३ ग्रीद्वम् ॥ ६७ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १४ ॥

अथादित्यस्याष्टपुरुषस्य । वसूनामादित्यानां स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि । सतां-
 सत्यानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि । अभि-
 धून्वर्तोमभिन्नताम् । वातर्वेतां मरुताम् । आदित्यानां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । विश्वेषां देवानाम् । आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । संवत्सरस्य सवितुः । आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । रश्मयो वो मिथुनं मानो मिथुनः
 ग्रीध्रम् ॥ ६८ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १५ ॥

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । आजस्य स्थाने
 स्वतेजसा भानि । पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । स्वर्णरस्य स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । कश्यपस्य स्थाने स्व-
तेजसा भ्रानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । आपो वो मिथुनं मा
नो मिथुनं ॥ १६१ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १६ ॥

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशैस्त्रीकस्य । प्रभ्राज-
मानानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । व्यवदातानां ॥
रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । वासुकिवैद्युतानां ॥ रुद्राणां ॥
स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । रजतानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा
भ्रानि । परुषाणां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । श्यामानां ॥
रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । कपिलानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने
स्वतेजसा भ्रानि । अतिलोहितानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा
भ्रानि । ऊर्वाणां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि ॥ ७० ॥

अवपतन्तानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि ।
वैद्युतानां ॥ रुद्राणां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । प्रभ्राजमानीनां ॥
रुद्राणीनां ॥ स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । व्यवदातीनां ॥ रुद्राणीनां ॥

स्थाने स्वतेजसा भानि । वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । श्यामानां
 रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । कपिलानां रुद्राणीनां
 स्थाने स्वतेजसा भानि । अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने
 स्वतेजसा भानि । ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा
 भानि । अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि । ओं भूर्भुवस्स्वः ।
 रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं ग्रीह्वम् ॥ ७१ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १७ ॥

अथार्गैरष्टपुरुषस्य । अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्व-
 तेजसा भानि । जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।
 सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । अजिरा-
 प्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । वैश्वानरस्या-
 ऽपरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । नर्यापस उपदिश्यस्य

स्थाने स्वतेजसा भ्रानि । पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने
 स्वतेजसा भ्रानि । विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा
 भ्रानि । ओं भूर्भुवस्स्वः । दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं
 भूदम् ॥ ७२ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १८ ॥

दक्षिणपूर्वस्यान्दिशि विसर्पी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । दक्षिणापरस्यान्दिश्यविसर्पी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । उत्तरपूर्वस्यान्दिशि विषादी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । उत्तरापरस्यान्दिश्यविषादी नरकः । तस्मान्नः
 परिषाहि । आ यस्मिन्धसप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रत-
 वित्येते ॥ ७३ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ १९ ॥

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपेदधताम् । मनो-
 जवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपेदधताम् । प्रचेता वो रुद्रैः
 पश्चादुपेदधताम् । विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपेदध-

ताम् । त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्ठादुपेदधताम् । संज्ञानं वः
 पेशादिति । आदित्यस्सर्वोऽग्निः पृथिव्याम् । वायुरन्तरिक्षे ।
 सूर्यो दिवि । चन्द्रमो दिक्षु । नक्षत्राणि स्वलोके । एवा
 ह्येव । एवा ह्यग्ने । एवा हि वायो । एवा हीन्द्र । एवा हि
 पूषन् । एवा हि देवाः ॥ ७४ ॥

श्रीछायासुवर्चकांवासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २० ॥

आपेमापामपस्सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः । अग्नि-
 र्वायुश्च सूर्यश्च । सह सैश्वस्करिद्विया । वाय्वश्चो रश्मिपतयः ।
 मरीच्यात्मानो अद्रुहः । देवीर्भुवनसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे
 सुत । महानाम्नीर्महामानाः । महसो मेहसस्स्वः ॥ ७५ ॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः । पुत्रवत्त्वाय मे सुत । अपा-
 ऽश्न्युष्णिमपारक्षः । अपाऽश्न्युष्णिमपारधम् । अपाघ्नमपेचा-
 ऽवर्तिम् । अपेदेवीरितो हित । वज्रन्देवीरजिताश्च । भुवन-
 न्देवसूवरीः । आदित्यानदितिन्देवीम् । योनिनोर्ध्वमुदीषत ॥

भद्रङ्गणैभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाऽक्षभि-
 र्यज्ञताः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवा २ सस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा
 विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो
 बृहस्पतिर्दधातु । केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातेश्वराः ।
 प्रतिष्ठा ३ शतधौ हि । समाहितासो सहस्रधार्यसम् । शिवां
 नश्शन्तेमा भवन्तु । दिव्या आप ओषधयः । सुमृडीका
 सस्वति । मा ते व्योम सन्दृशि ॥ ७७ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २१ ॥

योऽपां पुष्पं वेद । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
 चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
 य एवं वेद । योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
 अग्निर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति । योऽग्ने-
 रायतनं वेद ॥ ७८ ॥

आयत्तेनवान् भवति । आपो वा अग्नेरायत्तेनम् ।
 आयत्तेनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद ।
 आयत्तेनवान् भवति । वायुर्वा अपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान्
 भवति । यो वायोरायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति ॥ ७९ ॥

आपो वै वायोरायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति । य
 एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति । असौ
 वै तपेन्नपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति । योऽमुष्य तपेत्
 आयत्तेनं वेद । आयत्तेनवान् भवति । आपो वा अमुष्य तपेत्
 आयत्तेनम् ॥ ८० ॥

आयत्तेनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं
 वेद । आयत्तेनवान् भवति । चन्द्रमा वा अपामायत्तेनम् ।
 आयत्तेनवान् भवति । यश्चन्द्रमेस आयत्तेनं वेद । आयत्तेन-
 वान् भवति । आपो वै चन्द्रमेस आयत्तेनम् । आयत्तेनवान्
 भवति ॥ ८१ ॥

य एवं वेद । योऽपामायत्तेनं वेद । आयत्तेनवान्
 भवति । नक्षत्राणि वा अपामायत्तेनम् । आयत्तेनवान् भवति ।

यो नक्षत्राणामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै
नक्षत्राणामायतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥८२॥

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । पर्जन्यो
वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति । यः पर्जन्यस्यायतनं
वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम् ।
आयतनवान् भवति । य एवं वेद । योऽपामायतनं वेद ॥

आयतनवान् भवति । संवत्सरो वा अपामायतनम् ।
आयतनवान् भवति । यस्संवत्सरस्यायतनं वेद । आयतनवान्
भवति । आपो वै संवत्सरस्यायतनम् । आयतनवान्
भवति । य एवं वेद । योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद ।
प्रत्येव तिष्ठति ॥ ८४ ॥

इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः । तद्देवाऽभ्यर्चन्तः ।
अपार्समुदयस्सन् । सूर्ये शुक्रस्समाभूतम् । अपार्सस्य यो
रसः । तं वो गृह्णाम्युत्तममिति । इमे वै लोका अपार्सः ।

तैऽमुष्मिन्नादित्ये स॒माभृ॑ताः । ज्ञानुद॒घ्नीमु॑त्तरवेदीङ्स्वा॒त्वा ।
अपां पू॑रयित्वा गु॒ल्फद्व॑गम् ॥ ८५ ॥

पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च स॒स्तीर्य॑ । तस्मि॒-
न्वि॒हाय॑से । अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑ । ब्रह्म॒वादि॑नो वदन्ति ।
कस्मात्प्र॒णीते॑ऽयम॒ग्निश्ची॑यते । साप्र॑णीतेऽयम॒प्सु ह्ययं॑ञ्चीयते ।
अ॒सौ भुव॑ने॒प्यनो॑हिता॒ग्निरे॒ताः । तम॒भित॑ ए॒ता अ॒वीष्ट॑का
उप॑दधाति । अ॒ग्नि॒होत्रे॑ द॒र्शपूर्ण॑मा॒सयोः॑ । प॒शुव॒न्धे चो॑तु-
र्मा॒स्येषु॑ ॥ ८६ ॥

अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति । एतद्वै स्म वा
आहुश्शण्डिलाः । कम॒ग्निश्चि॑नुते । स॒त्रियम॒ग्निश्चि॑न्वानः ।
स॒व॒त्सरं॑ प्रत्यक्षेण । कम॒ग्निश्चि॑नुते । सा॒वित॑म॒ग्निश्चि॑न्वानः ।
अ॒मुमो॑दित्यं प्रत्यक्षेण । कम॒ग्निश्चि॑नुते ॥ ८७ ॥

नाचिकेतम॒ग्निश्चि॑न्वानः । प्रा॒णान्प्र॒त्यक्षे॑ण । कम॒ग्नि-
श्चि॑नुते । चा॒तुर॒होत्रि॑यम॒ग्निश्चि॑न्वानः । ब्रह्म॑ प्रत्यक्षेण ।
कम॒ग्निश्चि॑नुते । वै॒श्वसृ॑जम॒ग्निश्चि॑न्वानः । शरी॑रं प्रत्यक्षेण ।
कम॒ग्निश्चि॑नुते । उ॒पा॒नु॒वाक्य॑मा॒शुम॒ग्निश्चि॑न्वानः ॥ ८८ ॥

इमान् लोकान्प्रत्यक्षेण । कमग्निश्चिनुते । इममोरुण-
 केतुकमग्निश्चिन्वान इति । य एवासौ । इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यती-
 णाती । तमिति । योऽग्नेर्मिथूया वेद । मिथुनवान्भवेति ।
 आपो वा अग्नेर्मिथूयाः । मिथुनवान्भवेति । य एवं वेद ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २२ ॥

आपो वा इदमोसन्धसलिलमेव । स प्रजापतिरेकः
 पुष्करपुणें समभवत् । तस्यान्तर्मनसि कामस्समवर्तत । इदं
 सृजेयमिति । तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति । तद्वाचा
 वेदति । तत्कर्मणा करोति । तदेषाऽभ्यनूक्ता । कामस्तदग्रे
 समवर्तताधि । मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ॥ ९० ॥

सुतो बन्धुमसंति निरविन्दन् । इदि प्रतीष्यो कृवयो-
 मनीषेति । उपैतन्तदुपेनमति । यत्कामो भवेति । य एवं
 वेद । स तपोऽतप्यत । स तपेस्तप्त्वा । शरीरमधूनुत । तस्य
 यन्माऽसमासीत् । ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषेय उद-
 तिष्ठन् ॥ ९१ ॥

ये नखाः । ते वैखानसाः । ये बालाः । ते बाल-
खिल्याः । यो रसैः । सौष्पाम् । अन्तरतः कूर्मं भूतस्सर्पन्तम् ।
तमेव्रवीत् । मम वै त्वद्दमाऽसा । समेभूत् ॥ ९२ ॥

नेत्येव्रवीत् । पूर्वमेवाहमिहासमिति । तत्पुरुषस्य पुरुष-
त्वम् । स सहस्रशीर्षा पुरुषः । सद्ब्रह्माक्षस्महस्रपात् । भूत्वोद-
तिष्ठत् । तमेव्रवीत् । त्वं वै पूर्वस्समेभूः । त्वमिदं पूर्वं
कुरुष्वेति । स इत आदायापः ॥ ९३ ॥

अञ्जलिना पुरस्तादुपादेधात् । एवाह्येवेति । ततो
आदित्य उदेतिष्ठत् । सा प्राची दिक् । अथोऽरुणः केतु-
र्देक्षिणत उपादेधात् । एवाह्यग्न इति । ततो वा अग्निरुदेतिष्ठत् ।
सा दक्षिणा दिक् । अथोऽरुणः केतुः पश्चादुपादेधात् । एवाहि
वायो इति ॥ ९४ ॥

ततो वायुरुदेतिष्ठत् । सा प्रतीची दिक् । अथोऽरुणः
केतुरुत्तरत उपादेधात् । एवाहीन्द्रेति । ततो वा इन्द्र उदे-

तिष्ठत् । सोदीची दिक् । अथोरुणः केतुर्मध्यं उपादधात् ।
एवाहि पूषन्निति । ततो वै पूषोदतिष्ठत् । सेयन्दिक् ॥ ९५ ॥

अथोरुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात् । एवाहि देवा इति ।
ततो देवमुनुष्याः पितरः । गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन् । सोर्ध्वा
दिक् । या विप्रुषो विपरौपतन् । ताम्योऽसुरा रक्षांसि
पिशाचाश्चोदतिष्ठन् । तस्मात्ते परौभवन् । विप्रुद्भ्यो हि ते
सम्भवन् । तदेषाम्यनूक्ता ॥ ९६ ॥

आपो ह यद्ब्रह्मतीर्गर्भमायन् । दक्षन्दधोना जनयन्ती-
स्वयंभुम् । तत् इमेऽद्वयसृज्यन्त सर्गाः । अद्भ्यो वा इदं
सम्भूत् । तस्माद्विदं सर्वं ब्रह्म स्वयंभ्विति । तस्माद्विदं सर्वं
शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत् । प्रजापतिर्वा तत् । आत्म-
नात्मानं विधाय । तदेवानुप्राविशत् । तदेषाम्यनूक्ता ॥ ९७ ॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि । विधाय सर्वाः
प्रदिशो दिशश्च । प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य । आत्म-

नात्मानंमभिसंविवेशेति । सर्वमेवेदमाप्त्वा । सर्वमवरुद्धयै ।
तदेवानुप्रविशति । य एवं वेदे ॥ ९८ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २३ ॥

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति । चत्वारि वा अपाश्चरूपाणि ।
मेवो विद्युत् । स्तनयित्सुर्वृष्टिः । तान्येवावैरुन्धे । आतपेति
वर्ष्या गृह्णाति । ताः पुरस्तादुपेदधाति । एता वै ब्रह्मवर्चस्या
आपः । मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवैरुन्धे । तस्मान्मुखतो ब्रह्म-
वर्चसितैरः ॥ ९९ ॥

कूप्यो गृह्णाति । ता दक्षिणत उपेदधाति । एता वै
तेजस्विनीरापः । तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति । तस्मा-
दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितैरः । स्थावरा गृह्णाति । ताः पश्चादुपे-
दधाति । प्रतिष्ठिता वै स्थावराः । पश्चादेव प्रतितिष्ठति ।
वर्हन्तीगृह्णाति ॥ १०० ॥

ता उत्तरत उपेदधाति । ओजसा वा एता वर्हन्ती-
ग्वोद्गतीग्वि आकूजतीग्वि धावन्तीः । ओज एवास्योत्तरतो

दधाति । तस्मादुत्तरोऽर्धं ओजस्वितरः । संभार्या गृह्णाति ।
ता मध्य उपेदधाति । इयं वै संभार्याः । अस्यामेव प्रति-
तिष्ठति । पल्वल्या गृह्णाति । ता उपरिष्ठादुपादधाति ॥ १०१ ॥

असौ वै पल्वल्याः । अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति । दिक्षु-
पेदधाति । दिक्षु वा आपः । अन्नं वा आपः । अद्भ्यो वा
अन्नं जायते । यदेवाद्भ्योऽन्नं जायते । तदवैरुन्धे । तं वा
एतमैरुणाः केतवो वातैरशना ऋषयोऽचिन्वन् । तस्मादारुण-
केतुकः ॥ १०२ ॥

तदेषाभ्यनृक्ता । केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातैरशनाः ।
प्रतिष्ठाऽशतर्धोहि । समाहितासो सहस्रधायसमिति । शतश-
श्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति । य एतमग्निश्चिनुते । य उचैन-
मेवं वेद ॥ १०३ ॥

श्रीछायासुवर्चकांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २४ ॥

जानुदग्नीमुत्तरवेदीङ्स्वात्वा । अपां पूरयति । अपा-
सर्वित्वाय । पुष्करपर्णऽरुक्मं पुष्पमित्युपेदधाति । तपो वै

पुष्करपर्णम् । सत्यं रुक्मः । अमृतं पुरुषः । एतावद्वा वास्ति ।
यावदेतत् । यावदेवास्ति ॥ १०४ ॥

तदवैरुन्धे । कूर्ममुपेदधाति । अपामेव मेधमवैरुन्धे ।
अथो स्वर्गस्य लोकस्य समेष्ट्य । आपमापामपस्सर्वाः । अस्मा-
दस्मादितोऽमुतः । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहस्रश्चस्करद्विया
इति । वायवश्चो रश्मिपतेयः । लोकं पृणच्छिद्रं पृण ॥ १०५ ॥

यास्तिस्रः परमजाः । इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाद्येवेति ।
पञ्चचित्तं उपेदधाति । पाङ्क्तोऽग्निः । यावोनेवाग्निः ।
तश्चिनुते । लोकं पृणया द्वितीयामुपेदधाति । पञ्चपदा वै
विराट् । तस्या वा इयं पादः । अन्तरिक्षं पादः । द्यौः पादः ।
दिशः पादः । परोरजाः पादः । विराज्येव प्रतितिष्ठति ।
य एतमग्निश्चिनुते । य उ चैनमेवं वेद ॥ १०६ ॥

श्रीछायासुवर्चलावासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २५ ॥

अग्निं ग्रणीर्योपसमाधाय । तमभित एता अवीष्टका
उपेदधाति । अग्निहोत्रे दशपूर्णमासयोः । पशुबन्धे चातु-

म्रास्येषु । अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति । अथ हस्माह-
रुणस्स्वायंभुवः । सावितस्सर्वोऽग्निरित्यनेनुषङ्गं मन्यामहे ।
नाना वा एतेषां वीर्योणि । कमग्निश्चिनुते ॥ १०७ ॥

सत्रियमग्निश्चिन्वानः । कमग्निश्चिनुते । सावितमग्नि-
श्चिन्वानः । कमग्निश्चिनुते । नाचिकेतमग्निश्चिन्वानः ।
कमग्निश्चिनुते । चातुर्होत्रियमग्निश्चिन्वानः । कमग्निश्चिनुते ।
वैश्वसृजमग्निश्चिन्वानः । कमग्निश्चिनुते ॥ १०८ ॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निश्चिन्वानः । कमग्निश्चिनुते । इम-
मारुणकेतुकमग्निश्चिन्वान इति । वृषा वा अग्निः । वृषोणौ
सस्फालयेत् । हन्येतास्य यज्ञः । तस्मान्नानुषज्यैः । सोत्तर-
वेदिषु क्रतुषु चिन्वीत । उत्तरवेद्याह्नोग्निश्चीयते । प्रजाकाम-
श्चिन्वीत ॥ १०९ ॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः । प्राजापत्याः प्रजाः ।
प्रजावान् भवति । य एवं वेदः । पशुकामश्चिन्वीत । संज्ञानं
वा एतत्पेशूनाम् । यदापैः । पशूनामेव संज्ञानेऽग्निश्चिनुते ।
पशुमान् भवति । य एवं वेदः ॥ ११० ॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत । आपो वै वृष्टिः । पर्जन्यो वर्षुको
भवति । य एवं वेद । आमयावी चिन्वीत । आपो वै
मेषजम् । मेषजमेवास्मै करोति । सर्वमायुरेति । अभिचर-
श्चिन्वीत । वज्रो वा आपः ॥ १११ ॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति । स्तृणुत ऐनम् ।
तेजस्कामो यशस्कामः । ब्रह्मवर्चसकामस्स्वर्गकामश्चिन्वीत ।
एतावद्वा वास्ति । यावदेतत् । यावदेवास्ति । तदर्वरुन्धे ।
तस्यैतद्व्रतम् । वर्षेति न धावेत् ॥ ११२ ॥

अमृतं वा आपः । अमृतस्यानन्तरित्यै । नाप्सु
मूत्रपुरीषङ्कुर्यात् । न निष्ठीवेत् । न विवर्सेनस्स्नायात् ।
गुह्यो वा एषोऽग्निः । एतस्याग्नेरनन्तिदाहाय । न पुष्करपर्णानि
हिरण्यं वाऽधितिष्ठेत् । एतस्याग्नेरनन्भ्यारोहाय । न कूर्मस्या-
शीयात् । नोदकस्याघातुकान्येनमोदकानि भवन्ति । अघातुका
आपः । य एतमग्निञ्चिनुते । य उचैनमेवं वेद ॥ ११३ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २६ ॥

इ॒मानु॑कं भुव॑ना सी॒षधे॑म । इन्द्र॑श्च वि॒श्वे च दे॒वाः ।
 य॒ज्ञश्च॑ नस्तन्व॒श्च प्र॒जाश्च॑ । आ॒दित्यै॑रिन्द्र॒स्मह॑ सी॒षधा॑तु ।
 आ॒दित्यै॑रिन्द्र॒स्सग॑णो मरु॒द्भिः । अ॒स्माकं॑ भू॒त्ववि॑ता त॒नूना॑म् ।
 आ॒प्लव॑स्व प्र॒प्लव॑स्व । आ॒ण्डीमे॑व ज॒ मा मु॒हुः । सु॒खादी॑न्दुःख॒-
 नि॒धना॑म् । प्र॒तिमु॑ञ्चस्व स्वां पु॒रम् ॥ ११४ ॥

मरी॑चयस्स्वायंभु॒वाः । ये श॑रीराण्य॒कल्प॑यन् । ते तै
 दे॒हङ्क॑ल्पयन्तु । मा च॑ ते॒ख्यास्मे॑तीरिषत् । उ॒चि॑ष्ठत॒ मा
 स्व॑स । अ॒ग्निमि॑च्छ॒ध्वं भा॑र॒ताः । रा॒ज्ञस्सो॑मे॒स्य तृ॒प्तास॑ः ।
 सूर्ये॑ण स॒युजो॑षसः । यु॒वां सु॒वासाः॑ । अ॒ष्टाच॑क्रा नव॒द्वारा ॥

दे॒वानां॑ पू॒र्यो॒ध्या । तस्या॑हिर॒ण्यः क्रो॒शः । स्वर्गो
 लो॒को ज्योति॑षाऽऽवृ॑तः । यो वै॒तां ब्र॑ह्म॒णो वे॒द । अ॒मृते॑ना॒-
 ऽऽवृ॑तां पु॒रीम् । तस्मै॑ ब्र॒ह्म च॑ ब्र॒ह्मा च॑ । आ॒युः की॒र्ति
 प्र॒जान्दे॑दुः । वि॒भ्राज॑माना॒ह्रिणी॑म् । य॒शसो॑ संप॒रीवृ॑ताम् ।
 पु॒रहिर॑ण्य॒यीं ब्र॒ह्मा ॥ ११६ ॥

विवेशोपराजिता । पराडेत्येज्यामयी । पराडेत्येना-
शकी । इह चोमुल्ले चान्वेति । विद्वान्देवासुरानुभयान् । यत्कुमारी
मन्द्रयते । यद्योषिद्यत्पतिव्रता । अरिष्टं यत्किञ्च क्रियते ।
अग्निस्तदनुवेधति । अमृतोसश्च्युतासश्च ॥ ११७ ॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः । स्वेर्यन्तो नापेक्षन्ते । इन्द्र-
मग्निश्च ये विदुः । सिकता इव संयन्ति । रुग्मिभिस्समु-
दीरिताः । अस्माल्लोकादेमुष्माच्च । ऋषिभिरदात्पृश्निभिः ।
अपेत वीत वि च सर्पतातः । येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः ।
अहोभिरङ्गिरक्तुमिव्यक्तम् ॥ ११८ ॥

यमो देदात्ववसानेमस्मै । नृ मुणन्तु नृ पात्वयः ।
अकृष्टा ये च कृष्टेजाः । कुमारीषु कनीनीषु । जारिणीषु च
ये हिताः । रेतःपीता आण्डपीताः । अङ्गरेषु च ये हुताः ।
उभयान् पुत्रपौत्रकान् । युवेऽहं यमराजंगान् । शतमिन्दु
शरदः ॥ ११९ ॥

अदो यद्वर्हो विलम्बम् । पितृणाञ्च यमस्य च । वरुण-
स्याधिनोग्नेः । मरुताञ्च विहार्यसाम् । कामप्रयवणं मे
अस्तु । स ह्येवास्मि सनातनः । इति नाको ब्रह्मश्रवो
रायो धनम् । पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहिता ॥ १२० ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २७ ॥

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीञ्च । अपेतो निर्ऋतिः ह्यथः ।
परिबाधः श्वेतकुक्षम् । निजङ्घंश्चलोदरम् । स तान् वाच्या
यया सह । अग्ने नाशय सन्दशः । ईर्ष्यामूये बुभुक्षाम् ।
मन्युं कृत्याञ्च दीधिरे । रथेन किं शुकावता । अग्ने नाशय
सन्दशः ॥ १२१ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २८ ॥

पर्जन्याय प्रगायत । दिवस्पुत्राय मीढुषे । स नो यव-
समिच्छतु । इदं वचः पर्जन्याय स्वरजै । हृदो अस्त्वन्त-
न्तधुयोत । मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयस्सन्त्वस्मे । सुपिप्पला

ओषधीर्देवगोपाः । यो गर्भमोषधीनाम् । गवाङ्कृणोत्यर्वताम् ।
पर्जन्यैः पुरुषीणाम् ॥ १२२ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ २९ ॥

पुनर्ममैत्विन्द्रियम् । पुनरायुः पुनर्भगः । पुनर्ब्राह्मण-
मैतु मा । पुनर्द्रविणमैतु मा । यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान् ।
यदोषधीरप्यमरघदापैः । इदन्तत्पुनरादेदे । दीर्घायुत्वाय
वर्चसे । यन्मे रेतः प्रसिच्यते । यन्म आजोयते पुनः । तेन
माममृतैङ्कुरु । तेन सुप्रजसैङ्कुरु ॥ १२३ ॥

श्रीछायासुवर्चलाबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३० ॥

अद्भ्यस्तिरोधाऽजोयत । तव वैश्रवणस्संदा । तिरोधेहि
सपत्नानैः । ये अपोऽश्नन्ति केचन । त्वाष्ट्रीं मायां
वैश्रवणः । रथे सहस्रवन्धुरम् । पुरुश्चक्रं सहस्राश्वम् ।
आस्यायायोहि नो बलिम् । यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति ।
वनज्जावो हस्तिर्हिरेण्यमश्वान् ॥ १२४ ॥

असौम सुमतौ यज्ञियस्य । श्रियं विभ्रतोऽन्नमुखीं
 विराजम् । सुदर्शने च क्रौञ्चे च । मैनागे च महागिरौ ।
 सतद्वाट्टारंगमन्ता । सः स्रुहार्यन्नगं तव । इति मन्त्राः ।
 कल्पोऽस्त ऊर्ध्वम् । यदि बलि ५ हरेत् । हिरण्यनाभये वितुदये
 कौबेरायाय बलिः ॥ १२५ ॥

सर्वभूताधिपतये नम इति । अथ बलि ५ हत्वोपतिष्ठेत् ।
 क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः । ब्राह्मणो वय ५ स्मः । नमस्ते अस्तु मा
 मां हि ५ सीः । अस्मात्प्रविश्यान्नमदधीति । अथ तमग्निमोदधीत ।
 यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत । तिरोधा भूः । तिरोधा भुवः ॥

तिरोधास्वः । तिरोधा भूर्भुवस्वः । सर्वेषां लोकाना-
 माधिपत्ये सीदिति । अथ तमग्निमिन्धीत । यस्मिन्नेतत्कर्म
 प्रयुञ्जीत । तिरोधा भूस्स्वाहा । तिरोधा भुवस्स्वाहा ।
 तिरोधास्वस्स्वाहा । तिरोधा भूर्भुवस्वस्स्वाहा । यस्मिन्नस्य
 काले सर्वा आहुतीर्हुता भवेयुः ॥ १२७ ॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः । तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत ।
 परस्मृप्तजनाद्वेपि । मासं प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत् । सर्वार्थाः
 सिद्ध्यन्ते । य एवं वेद । क्षुध्यन्निदमजानताम् । सर्वार्था न
 सिद्ध्यन्ते । यस्तै विघातुंको भ्राता । ममान्तरहृदये श्रितः ॥

तस्मै इममग्रपिण्डं जुहोमि । समैऽर्थान्मा विवेधीत् ।
 मयि स्वाहा । राजाधिराजायै प्रसह्यसाहिने । नमो वयं वैश्र-
 वणायै कुर्महे । स मे कामान्कामकामोय मह्यम् । कामेश्वरो
 वैश्रवणो ददातु । कुबेरायै वैश्रवणायै । महाराजाय नमः ।
 केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातेश्वराः । प्रतिष्ठाशतर्षो हि ।
 समाहितासो सहस्रधार्यसम् । शिवा नृशशन्तमा भवन्तु ।
 दिव्या आप ओषधयः । सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम-
 सन्दृशि ॥ १२९ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्री सूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३१ ॥

संवत्सरमेतद्व्रतञ्चरेत् । द्वा वा मासौ । नियमस्समा-
 सेन । तस्मिन्नियमविशेषाः । त्रिषवणमुदकोपस्पृशी । चतुर्थ-

कालपानेभक्तस्स्यात् । अहरहर्वा भैक्षमश्नीयात् । औदुंवरीभिः
समिद्धिरग्निं परिचरेत् । पुनर्मांस्त्रिन्द्रियमित्येतेनाऽनुवाकेन ।
उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यंङ्कुर्वीत ॥ १३० ॥

असञ्चयवान् । अग्नये वायवे सूर्याय । ब्रह्मणे प्रेजा-
पतये । चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः । ऋतुभ्यस्संवत्सराय । वरुणाया-
रुणायेति व्रतहोमाः । प्रवर्ग्यवेदादेशः । अरुणाः काण्डऋषयः ।
अरण्येऽधीयीरन् । भद्रङ्गणेभिरिति द्वे-जपित्वा ॥ १३१ ॥

महानाम्नीभिरुदकं स्स्पर्श्य । तमाचार्यो दद्यात् ।
शिवा नश्शन्तमेत्योषधीरालभते । सुमृडीकेति भूमिम् । एव-
मपवर्गे । घेनुर्दक्षिणा । कं स वासंश्च क्षौमम् । अन्येद्वा
शुक्लम् । यथाशक्ति वा । एवस्वाध्यायधर्मेण । अरण्ये-
ऽधीयीत । तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति ॥ १३२ ॥

श्रीछायासुवर्चलांबासमेत श्रीसूर्यनारायणस्वामिने नमः ।

ओं नमो नारायणाय ॥ ३२ ॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभि-
 र्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं
 यदायुः । स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा
 विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो
 बृहस्पतिर्दधातु ॥

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

भानो भास्कर मार्ताण्ड चण्डरश्मे दिवाकर ।
 आयुरारोग्यमैश्वर्यं त्रियं पुत्रांश्च देहि मे ॥

धृतपद्मद्वयं भानुं तेजोमण्डलमध्यगम् ।
 सर्वाधिव्याधिशमनं छायाश्लिष्टतनुं भजे ॥

सौरमण्डलमध्यस्थं साम्बं संसारमेषजम् ।
 नीलग्रीवं विरूपाक्षं नमामि शिवमव्ययम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ नवग्रहनमस्कारमन्त्रपाठः ॥

००००००००

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥

ओं भूः, ओं भुवः, ओं सुवः, ओं महः, ओं जनः,
ओं तपः, ओं सत्यम् । ओं, तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो ज्योती-
रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरग्रीत्यर्थं आदि-
त्यादि नवग्रहदेवता प्रसादसिद्धयर्थं आदित्यादि नवग्रहनम-
स्कारान् करिष्ये ॥ (इति संकल्प्य)

ओं आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयेन्नमृतं मर्त्यञ्च ।
हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥ अग्निं
दत्तं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् ॥ अस्य यज्ञस्यै सुक्रतुम् ॥
येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामुत च द्विपदाम् । निष्क्रीतो-
ऽयं यज्ञियं भागमेतु गयस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥ ओं

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः ॥ १ ॥

ओं, अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
अपाऽरेताऽसि जिन्वति ॥ स्योना पृथिवि भवोऽनृक्षरा निवे-
शनी । यच्छोऽनृक्षर्म सप्रथाः । क्षेत्रस्य पतिना वयऽहितेनेव
जयामसि । गामश्च पोषयित्वा स नो मृडातीदृशे ॥ ओं
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः ॥ २ ॥

ओं, प्रवेऽशुक्राय भानवे भरध्वऽह्वयं मतिच्चाग्रे
सुपूतम् । यो दैव्यानि मानुषा जनुऽप्यन्तर्विश्वानि विन्न ना
जिगोति । इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् । न ह्यस्या
अपरञ्चन जरसा मरते पतिः । इन्द्रो वो विश्वतस्परि हवामहे
जनैभ्यः । अस्माकमस्तु केवलः ॥ ओं अधिदेवता प्रत्यधि-
देवता सहिताय शुक्राय नमः ॥ ३ ॥

ओं, आप्यायस्व समेतु ते विश्वतस्सोम वृष्णि यम् ।
भवा वाजस्य संग्रहे ॥ अप्सु मे सोमो अब्रवीदन्तर्विश्वानि
मेषजा । अग्निञ्च विश्वशंभुवमापेश्व विश्वमेषजीः ॥ गौरी

मिमाय सलिलानि तल्लत्येकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
 अष्टापदी नवपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन् ॥ ओं,
 अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः ॥ ४ ॥

ओं, उद्बुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सꣳसंजे-
 थामयञ्चै । पुनः कृण्वꣳस्त्वा पितरं युवानमन्वाताꣳसीत्वयि
 तन्तुमेतम् ॥ इदं विष्णुविचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् । समूढमस्य
 पाꣳसुरे ॥ विष्णोꣳर्राटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोꣳश्शप्त्रेस्थो
 विष्णोꣳस्स्युरेसि विष्णोꣳध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ ओं
 अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः ॥ ५ ॥

ओं, बृहस्पते अतियद्वर्यो अहर्द्दुमद्विभाति क्रतुमञ्ज-
 नेषु । यद्दीदयच्छवसर्तप्रजात तदस्मासु द्रविणन्धेहि चित्तम् ।
 इन्द्रमरुत्व इह पोंहि सोमं यथो शायति अपिवस्सुतस्यै । तव
 प्रणीती तवै शूरशर्मन्नाविवासन्ति कवयस्सुयज्ञाः ॥ ब्रह्मजज्ञानं
 ग्रथं पुरस्ताद्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः । सवुधियो उपमा

अस्य विष्ठास्मत्तश्च योनिमसैतश्च विवः ॥ ओं, अधिदेवता
प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ६ ॥

ओं, शन्नो देवीरभिष्टेय आपो भवन्तु पीतये । शयो-
रभिसेवन्तु नः ॥ प्रजोपते न त्वदंतान्यन्यो विश्वो जातानि
परिता वैभूव । यत्कोमास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्योम
पतेयो रयीणाम् ॥ इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाङ्गिरोमिः
षितुमिस्संविदानः । आत्वा मन्त्राः कविशस्ता वैहन्त्वेना
रौजन् इविषो मादयस्व ॥ ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता
सहिताय शनैश्चराय नमः ॥ ७ ॥

कयो नश्चित् आभुवदूती सदावृधस्सखा । कया शर्चिष्ठया
वृता ॥ आज्यङ्गौः पृश्निरक्रमीदसेनन्मातरं पुनः । पितरंश्च
प्रयन्थमुवः ॥ यत्ते देवी निर्ऋतिरावबन्ध दामे ग्रीवास्व-
विचर्त्यम् । इदन्ते तद्विष्याम्यायुषो न मध्यादथोजीवः पितुमैद्वि
प्रमुक्तः । ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे
नमः ॥ ८ ॥

ओं, केतुङ्कृण्वन्केतवे पेशो मर्या अपेशसे । समुषद्भि-
 रजायथाः ॥ ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो
 मृगाणाम् । श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्र-
 मर्त्येति रेभन् ॥ सचित्रचित्रं चित्तयेन्तमस्मे चित्तक्षत्र चित्रतमं
 वयोधाम् । चन्द्रर्ग्यं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रं चन्द्राभिर्गृणते
 युवस्व ॥ ओं, अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितेभ्यः केतुभ्यो
 नमः ॥ ९ ॥

॥ ओं आदित्यादिनवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः ॥

॥ नवग्रहनमस्कारमन्त्रपाठसंपूर्णः ॥

सूर्याय शीतरुचये धरणीसुताय
 सौम्याय देवगुरवे भृगुनन्दनाय ।
 सूर्यात्मजाय भुजगाय च केतवे च
 नित्यं नमो भगवते गुरवे वराय ॥

ध्यायेत्सूर्यमनन्तशक्तिकिरणं तेजोऽमलं भास्करं
 भक्तानामभयप्रदं दिनकरं ज्योतिर्मयं शङ्करम् ।
 आदित्यं जगदीशमच्युतमजं त्रैलोक्यचूडामणिं
 भक्ताभीष्टवरप्रदं दिनमणिं मार्ताण्डमाद्यं शुभम् ॥

जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् ।
 तमोरिं सर्वपापघ्नं प्रणतोस्मि दिवाकरम् ॥

सप्ताश्वरथमारूढं प्रचण्डं कश्यपात्मजम् ।
 श्वेतपद्मधरं देवं तं सूर्यं प्रणमाम्यहम् ॥

ब्रह्मस्वरूप उदये मध्याह्ने तु महेश्वरः ।
 अस्तकाले स्वयं विष्णुः त्रयीमूर्तिर्दिवाकरः ॥

पद्मासनः पद्मकरो द्विबाहुः पद्मद्युतिः सप्ततुरङ्गवाहः ।
 दिवाकरो लोकगुरुः किरीटी मयि प्रसादं विदधातु देवः ॥

शिवरूपाज्ज्ञानमहं त्वत्तो मुक्तिं जनार्दनाकारात् ।
 शिखिरूपाच्चैश्वर्यं भवतश्चारोग्यमिच्छामि ॥

त्वं शरणं त्वं माता त्वं पिता त्वं धनं त्वमाचार्यः ।
 त्वं भर्ता त्वं हर्ता विपदामर्कं प्रसीद मम ॥

Sri Vanī Vilas Stotra Series.

By Sri Sankarabhagavatpada

नन्दलहरी Soundarya Lahari	0	25
सिवानन्दलहरी Sivananda Lahari	0	25
अर्धनारीश्वरस्तोत्रम् Ardhanareeswara Stotras	0	16
त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्राणि Tripurasundari Stotras	0	40
त्रिपुरसुन्दरीवेदपादस्तवः	0	16
भुजङ्गस्तोत्राणि Bhujanga Stotras	0	40

By the Late Sri Jagadguru Of Sringeri

सारादास्तोत्राणि Sarada Stotras	0	25
विविधस्तोत्राणि Miscellaneous Stotras Part I	0	16
Do. Do. Part II		

साशिवेन्द्रस्तुति. Sadasivendrastuti

By Tiruvisanallur Ayyaval

अष्टाष्टिः शिवभक्तिकल्पलतिका च Akhyashashti & Sivabhaktikalpalatika	0	16
---	---	----

By Muka Kavi

पञ्चशती Muka Panchasathi	1	50
अष्टाशतकम् Aryasatakam	(Under Reprint)	
पदारविन्दशतकम् Padaravindasatakam		
स्तुतिशतकम् Stutisatakam		
कटाक्षशतकम् Katakshasatakam		
मण्डस्मितशतकम् Mandasmitasatakam		

By Sri Appaya Dikshita.

वाराजस्तवः Varadarajastava	0	16
विविधस्तोत्राणि दुर्गाचन्द्रकलास्तुतिः, आत्मार्पणस्तुतिः, मानसोल्लासः, अपीत	0	20
कुचाम्बास्तवश्च Minor Stotras		

By Sri Nilakantha Dikshita.

ர஘ுவீரஸ்தவ: चण्डीरहस्यं च Raghuvirastava & Chandirahasya	
आनन्दसागरस्तव: Anandasagarastava	0 16

By Sage Durvasa.

महिम्नस्तोत्रम् Mahimna Stotras	0 20
ललितास्तवरत्नम् (आर्याद्विशती) Lalitastavaratnam	0 16

By Sri Vedantha Desika.

वेदान्तदेशिकस्तोत्राणि प्रथमो भागः Stotras Part I	0 20
” द्वितीयो भागः ” Part II	0 20
” तृतीयो भागः ” Part III	0 20
दयाशतकम् Dayasatakam	0 16

By Others.

इन्द्राक्षीस्तोत्रम् शिवकवचं च Indrakshi & Sivakavacha	0 20
आशीर्वादशतकम् Asirvadasatakam By Kutti Kavi	0 16
गीतगोविन्दम् Gita-Govindam Parts 1 & 2 By Jayadeva	45
गीतसुन्दरम् Gitasundaram Parts I & II By Sadasiva	0 32
आर्यास्तवराजः Aryastavaraja By Jagannatha	0 16
चिन्तामणिस्तवः Chintamanistava	0 16
सुभगोदयस्तुतिः Subhagodayastuti By Sri Gaudapada	0 16
चिद्विलास मकरन्दस्तोत्रम् Chidvilasa & Makarandastotram	0 16
मुकुन्दमाला Mukundamala	0 20
गुरुपरम्परास्तोत्रम् GURUPARAMPARA STOTRAS	0 25

கிடைக்கும் இடம் :—

ஸ்ரீ வாணர் விலாஸ் பிரஸ், ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி-ரீ.